

[Jørgen Jørgensen.]

mellem den Ordning, vi nu fra Flertallets Side foreslaar, og den Ordning, vi havde indtil 20. Marts i Fjor, maa den nødvendigvis drages paa Grundlag af den Politik paa dette Omraade, som er ført under de skiftende socialdemokratiske Socialministres Ansvar.

En Arbejdsfordelingsgodtgørelse paa 18 Kr. 25 Øre pr. Dag svarer til, at man inden for Faget har en Gennemsnitsindtægt paa 22 Kr. 80 Øre. I denne Forbindelse er der ikke Grundlag for, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen vil give det Udseende af, at tale om Mennesker, som har det meget smaat. Et Aars Fortjeneste for disse Grupper af Befolkningen paa omkring 6 000 Kr. er vel ikke høj, men der er nu Titusinder af Mennesker i dette Land, Tjenestemænd i de yngre Klasser, hele Grupper af Tjenestemænd, og mange andre inden for de frie Erhverv, som har faaet deres Indtægter nedskaaet i disse Aar eller deres Omsætning stærkt begrænset. Der er Titusinder af Mennesker, hvis Levemåde i disse Aar ligger betydeligt under det, der her er Tale om. Og hvis man sammenligner denne Indtægt paa 22 Kr. 80 Øre pr. Dag i Gennemsnit for Aaret med, hvad den Arbejder har, der er arbejdsløs, vil man se, at den Part, der er paa Arbejdsfordeling 2 Dage om Ugen, har 127 Kr. om Ugen i Løn, medens den Part, der er arbejdsløs, selv med de høje Satser, vi har nu, har en Understøttelse paa 74 Kr.; det er en Ulighed i Vilkaar mellem de to Grupper, som der ikke kan gives nogen rimelig Forklaring paa.

Og i det hele taget, den Regel, der blev indført: at Staten garanterer og betaler $\frac{4}{5}$ af Ugelønnen for alle, der er paa Arbejdsfordeling, lader sig ikke opretholde. En saadan Ordning skaber for det første, som jeg her har nævnt, en Ulighed, som er uholdbar, mellem dem, der er paa Arbejdsfordeling, og de Arbejdere, der er henvist til Understøttelse. Men dernæst kan den ogsaa i nogle Tilfælde føre til, at Arbejdere, der er under Arbejdsfordeling, kan opnaa en højere Dagløn i de Dage, hvor de er ledige, end i de Dage, de er paa Arbejde. Naar Grundlaget for Godtgørelsen i de ledige Dage er Gennemsnitslønnen — og Gennemsnitslønnen naturligvis maa være Udtryk for, at visse Grupperes Løn ligger betydeligt over, medens andre ligger betydeligt under —, er det givet, at med en Gennemsnitsløn paa 22 Kr. 80 Øre, som der her er Tale om, vil der være Grupper imellem, hvis Indtægt i de Dage, hvor de har Beskæftigelse, er lavere end de 18 Kr. 25 Øre, man kan opnaa i Godtgørelse paa de ledige Dage.

Det, vi maa tilstræbe gennem Lovgivningen, er at opmuntre og anspore til størst mulig Foretagsomhed og Arbejdsindsats og ikke til det modsatte. En Tilstand, hvorunder det ikke kan betale sig at arbejde, kan ikke holde i et Samfund. Men det er altsaa denne Tilstand, med de Forhold, jeg her har skildret, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og Socialdemokratiet ønsker fortsat, og som det ærede Medlem i de stærkeste Vendinger bebrejder os, at vi ikke vil være med til, idet han karakteriserer mit Parti og andre Partier, der foreslaar Ændringer i disse Forhold, som Mennesker, der vil Nedskæring, Mennesker, der vil forringe Vilkaarene for de fattige Hjem, Mennesker uden social Forstaaelse o. s. v.

Og hvilke Ændringer er det da, Flertallet foreslaar med Hensyn til Arbejdsfordelingen? Det, vi foreslaar, er, at man skal vende tilbage til de Regler for Arbejdsfordeling, som har været gældende lige fra vi fik en Lovgivning paa dette Omraade og indtil 1. April i Fjor, og hvorefter Godtgørelsen til de arbejdsledige er den samme pr. Dag som Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Det er de samme Regler, som har været gældende i alle de Aar, hvor socialdemokratiske Socialministre administrerede og havde Ansvaret for denne Lovgivning, kun med den Forskel, at den Arbejdsløshedsunderstøttelse, som Flertallet foreslaar, ligger langt over de Beløb, de arbejdsløse fik i Understøttelse i de Aar, da det var socialdemokratiske Socialministre, der havde Ansvaret for Lovgivningen paa disse Omraader.

Ethvert af Tingets Medlemmer kan ved at læse Bilagene overbevise sig om, hvordan det forholder sig. I 1943 var Arbejdsløshedsunderstøttelsen til Forsørgere 7 Kr. 50 Øre pr. Dag. Efter Forslaget her bliver Beløbet med Huslejhjælp tillagt 11 Kr. 50 Øre pr. Dag. Naar det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen nu i Forbindelse med vort Ændringsforslag taler om denne voldsomme Nedskæring, er det dog vist nødvendigt i Sandhedens Interesse at gøre opmærksom paa, at vore Ændringsforslag ikke alene betyder en Forhøjelse paa mange Procent, paa nær ved 50 pCt., i Forhold til det, de paagældende arbejdsløse fik under den Lovgivning, som det ærede Medlems Parti i særlig Grad har Ansvaret for, men at de selv i Forhold til den Ordning, vi har nu, kun betyder en ringe Nedskæring for de yngre Grupper, medens der bliver Tale om en Forhøjelse for andre Grupper inden for de arbejdsløses Rækker.

Stillingen er den, at de arbejdsløse, der